

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 77 • nummer 5 • mei 2022

INHOUD

<i>Een korte tijd (gedicht)</i>	<i>97</i>
<i>Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (17)</i>	<i>98</i>
<i>Christus, onze Redder (5)</i>	<i>103</i>
<i>Symbolen voor het Woord van God (8)</i>	<i>107</i>
<i>In zijn tijd</i>	<i>110</i>
<i>Speuren naar erfgenamen</i>	<i>111</i>
<i>Dienst voor de Heere</i>	<i>112</i>
<i>Een grote avondmaaltijd</i>	<i>115</i>
<i>De Heere Jezus opgenomen in de hemel</i>	<i>116</i>
<i>Het herstel van het Romeinse rijk</i>	<i>117</i>
<i>Dank de Vader!</i>	<i>118</i>
<i>De verhouding van de Christen tot de overheid</i>	<i>119</i>

Huis van goud, Huis van God – Welkom

door J. Rouw

Een prachtige brochure over de geestelijke betekenis van de tabernakel, voorzien van full colour foto's van een model van de tabernakel dat vervaardigd is door een goudsmid. Leerzaam en praktisch voor jong en oud. Kan ook uitstekend gebruikt worden voor evangelisatie!

Is ook verkrijgbaar in diverse andere talen!

Bestelcode: 205-7

Aantal pagina's: 52

Prijs: € 1,75

Als u 20 of meer exemplaren bestelt, krijgt u een aantrekkelijke korting.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lektuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info, redactie en doorstorting giften (vertrouwelijk):

Tel. 0543 - 47 88 43; fax 47 88 42

E-mail: info@uhwdw.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekeningen:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A* (ANBI aftrekbaar)

Voor persoonlijke behoeften:

IBAN: NL37 ABNA 04 22 21 00 48

BIC: ABNANL2A* (ANBI niet aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, noodhulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Een korte tijd

Een korte tijd, dan komt de Heer'.
Dan geen verdriet en zorgen meer!
Hij neemt ons op in 't Vaderhuis,
dan zijn wij eeuwig bij Hem Thuis.
Daar zien wij Hem, Zijn aangezicht,
en blijft ons oog op Hem gericht.

Een korte tijd, dan komt Hij weer.
We willen leven tot Zijn eer,
waarbij ons hart, aan Hem gewijd,
zich vurig steeds in Hem verblijdt,
terwijl wij waken en zien uit
naar Hem, als Zijn geliefde bruid.

Een korte tijd, 't gaat snel voorbij;
dan zijn wij eeuwig aan Zijn zij.
Neem 't kruis op, achter Jezus aan;
laat zonde in de weg niet staan;
ons loon is: Hem te zien, verblijdt,
al lijden wij een korte tijd.

Een korte tijd! Kom, Brui'gom, weer!
Uw bruid verlangt naar U steeds meer.
Neem Uw verlost en op van d' aard'.
Zij zingen: Heer', U bent het waard
t' ontvangen eer en roem en macht,
U, Redder, vol van hemelpracht!

J.G. Deck

Bevrijd voor God – Romeinen 5-8 (17)

Ervaringen van een mens onder de wet (Rom. 7:7-25)

Om dit hoofdstuk verder te kunnen begrijpen is het absoluut noodzakelijk om allereerst de verzen 7-13 goed te begrijpen. Daarom moet nu duidelijk gemaakt worden over wat voor persoon Paulus hier spreekt, wanneer hij in de verzen 7-25 herhaaldelijk (zo'n 50 keer) de woorden 'ik', 'mij', 'van mij' en 'mijns' gebruikt.

In het Nieuwe Testament is er de volgende basisregel: Als er over onze positie wordt gesproken, wordt normaal gesproken de eerste persoon meervoud (wij, ons) gebruikt; als het echter om de persoonlijke verwezenlijking van deze positie gaat, wordt meestal de eerste persoon enkelvoud (ik, mij) gebruikt. Zo zegt Paulus bijvoorbeeld: 'om niet, nadat ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk te worden' (1 Kor. 9:27). Paulus werd nooit verwerpelijk, maar maakt zelf duidelijk wat hij volgens de leer wil zeggen. Overigens gebruiken wij deze manier van uitdrukken ook in ons algemeen taalgebruik. Je schetst een situatie ter verduidelijking in de ik-vorm, hoewel je in het geheel niet de handelende persoon bent. Dit stijlmiddel gebruikt Paulus hier ook.

Allereerst wil ik 4 verklaringen van dit gedeelte noemen die soms worden gebruikt, maar die niet juist zijn:

1. Er wordt gezegd dat hier een oprechte, maar onbekeerde ziel spreekt. Maar de verzen 15, 18, 19, 22 en 23 spreken dit tegen. Een onbekeerde kan bijvoorbeeld niet zeggen: 'want ik verlustig mij in de wet van God, naar de innerlijke mens' (vs. 22). Hij heeft geen vernieuwde, innerlijke mens. Als we dit vers bekijken, zullen we hier nog op terug komen.

2. Men neemt aan dat hier een 'bevrijde Christen' spreekt. Maar ook dat klopt niet. Een 'bevrijde Christen' zegt niet meer: 'Ik ben ... verkocht onder de zonde' (vs. 14), maar hij zegt: 'De zonde heerst niet meer over mij' (verg. Rom. 6:14).
3. Omdat hier iedere keer 'ik' staat, neemt men aan dat Paulus daadwerkelijk over zichzelf schrijft en zijn toestand na zijn bekering beschrijft. Ook dit kan niet zo zijn, want hij zegt: 'Ik nu leefde voorheen zonder wet' (vs. 9). Paulus leefde nooit zonder de wet, hij was veel meer een ijverige voorvechter van de wet (Fil. 3:5-6).
4. Men zegt dat een ieder die hoofdstuk 5 op het innerlijke leven betreft, gedwongen de beleving van de hoofdstukken 6 en 7 moet doormaken om het eerste vers van hoofdstuk 8 te kunnen begrijpen. Maar Romeinen 5:1 en Romeinen 8:1 kunnen tegelijkertijd op een gelovige van toepassing zijn. Wie kan zeggen: 'Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus, kan tegelijkertijd zeggen: 'Zo is er dan nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn'.

Nee, de hoofdstukken 6 en 7 zijn toevoegingen die de beide thema's 'bevrijding van de zonde' en 'bevrijding van de wet' behandelen. Er worden hier geen chronologische fasen van ons geloofsleven voorgesteld.

Wat is nu de juiste uitleg? Paulus heeft het over een bekeerde en wedergeboren ziel. Dat komt zonder twijfel naar voren in de verzen die ik zo-

juist noemde. Hij beschrijft wat er gebeurt wanneer bekeerde mensen zich onder de wet plaatsen – het maakt niet uit op welke manier. Deze mens leert dat hij twee naturen heeft, maar hij heeft de in het Evangelie geopenbaarde gerechtigheid van God en de draagkracht van het werk van de Heere aan het kruis nog niet *in het geloof* omhelsd. Daarom is hij nog niet met de Heilige Geest verzegeld. Efeze 1:13 werpt veel licht op deze vraag. Daar staat dat wij, nadat wij het Woord van de waarheid, namelijk het Evangelie van de behoudenis gehoord hebben, met de Heilige Geest van de belofte zijn verzegeld. God drukt Zijn zegel op degene die rust vindt in het werk van de Heere Jezus en die weet dat God niet meer tegen hem is. God geeft hem de Heilige Geest¹.

We mogen de strijd van Romeinen 7 onder geen beding verwarren met de strijd in Galaten 5:17. Daar komt ook een strijd voor, maar een geheel andere: 'En ik zeg: Wandel door de Geest en u zult de begeerte van het vlees geenszins volbrengen. Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegenover elkaar; opdat u niet doet wat u wilt. Maar als u door de Geest geleid wordt, dan bent u niet onder [de] wet' (Gal. 5:16-18). Hier vinden we de gebruikelijke strijd van een door de Heilige Geest verzegelde gelovige. Deze Geest in hem vecht tegen het vlees in hem – en Hij, de Heilige Geest, heeft daar de kracht voor. Maar juist deze kracht van de Heilige Geest heeft de mens in Romeinen 7 blijkbaar niet, waaruit ik wil concluderen dat hij niet met de Heilige Geest verzegeld kan zijn. Hij vecht nog met eigen kracht tegen het vlees.

De Heilige Geest verzegelt geen half werk. En het is in zekere zin een half werk als iemand zich tot God heeft bekeerd, maar

¹ Het gaat hier niet om dat wat door sommigen 'doop met de Geest' wordt genoemd, die een tweede Christelijke fundamentele ervaring moet voorstellen en genoemd moet worden in preken. Met deze leer kunnen wij niet instemmen. De Schrift laat echter zien dat de nieuwe geboorte en de verzegeling met de Geest twee verschillende dingen zijn.

nog niet rust in het volbrachte verlosserswerk van de Heere Jezus. Dat wil ik aan de hand van Lukas 15 verduidelijken. De zogenaamde verloren zoon was bekeerd op het moment toen hij zich opmaakte om tot zijn vader terug te keren. Maar wanneer had hij 'vrede met God' (Rom. 5:1)? Wanneer wist hij dat hem 'geen verdoemenis' meer te wachten stond (Rom. 8:1)? Toen hij in de armen van zijn vader lag! Toen hij zich opmaakte om terug te gaan, dacht hij er nog aan om dagloner bij zijn vader te worden (Luk. 15:19). Hij wilde iets *doen* om zijn vader te behagen en om de genegenheid van zijn vader weer terug te krijgen. Hij stelde zich op die manier onder de wet. Maar de vader kuste deze gedachte 'weg' en behandelde hem als zijn zoon: hij deed hem sandalen aan zijn voeten en een ring om zijn vinger.

Hetzelfde zien we in Romeinen 8: 'Want u hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar u hebt ontvangen een geest van zoonerschap, waardoor wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn' (Rom. 8:15-16). Dat wat de zoon op de terugweg innerlijk doormaakte, tot hij in de armen van zijn vader lag, wordt in Romeinen 7 beschreven. Dit voorbeeld uit Lukas 15 laat ook zien dat God het werk wat Hij is begonnen, zal volbrengen, want de zoon blijft niet halverwege stilstaan. En in Filippi 1:6 staat: 'Ik heb het vaste vertrouwen dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltooiën zal tot op de dag van Jezus Christus'.

Het probleem van de mens die hier wordt beschreven, is: hij staat niet voor God op het fundament van wat *Christus* voor God was, maar wat *hij zelf* voor God is of wil zijn. Maar daar ondervindt hij alleen maar falen. Dat is de beleving van veel wedergeboren mensen. Waarom? Omdat ze nog steeds geloven dat er zich in hun vlees nog iets goeds bevindt. Er wordt verteld dat John Nelson Darby zich 7 jaar in deze toestand bevond. Hij wilde bijvoorbeeld 40 dagen vasten zoals de Heere, om voor God behaaglijker te zijn. Ten slotte gaf hij dit op, omdat hij erkende: **ik sta niet onder de wet, maar onder de genade.**

Je zou je af kunnen vragen of mensen die met de Heilige Geest zijn verzegeld, de lessen van hoofdstuk 7 nog nodig hebben. Het antwoord is eenvoudig: ja. Hoewel iemand die de Heilige Geest heeft ontvangen en volgens Efeze 1:13b met Hem verzegeld is, nooit meer terug kan vallen in de positie van de oude mens (omdat hij de Heilige Geest niet meer kan verliezen), zijn toch de principes van dit hoofdstuk voortdurend op ons praktische leven toepasbaar. Denken we bijvoorbeeld aan vers 18: 'Want ik weet, dat in mij, dat is in mijn vlees, geen goed woont'. Omdat we afhankelijk van de situatie nog steeds op ons vlees vertrouwen, hebben we deze lessen steeds weer opnieuw nodig. **God laat ons toepasselijke ervaringen doormaken omdat wij eenvoudigweg niet willen geloven hoe slecht we zijn.** Dat is vooral belangrijk voor kinderen van gelovige ouders. Je leert pas hoe verdorven je bent als je probeert om goed te zijn. En hoe ouder we worden, des te duidelijker wordt die les. Onverschillige gelovigen hebben hier geen probleem mee. Wie zichzelf alles toestaat en er zich helemaal niet mee bezighoudt om te leven zoals God dat vraagt, maakt het in hoofdstuk 7 beschrevene natuurlijk niet mee.

Wie kan echter zo'n toestand beschrijven? Dat kan alleen diegene die *niet* meer in die toestand is, maar die erin *was*, iemand die de in hoofdstuk 8 beschreven bevrijding in het geloof al

heeft begrepen en die terugblikkend iets van datgene wat hij daarvoor meemaakte, beschrijft. Dat hoeft niet zonder meer Paulus te zijn. En als het dan toch Paulus is, dan zouden we misschien – in alle voorzichtigheid – kunnen aannemen dat het in de dagen was toen hij blind was. Hoe het ook zij: iemand die in de modder zit, kan iemand anders die erin zit, er niet uit helpen².

(Wordt vervolgd).

Karl-Heinz Weber

Christus, onze Redder (5)

De verheerlijkte Christus

De *opstanding* van Christus heeft een specifieke en bijzondere betekenis. 'Hem,' zegt Petrus, 'door de bepaalde raad en voorkennis van God overgegeven, hebt u door de hand van wettelozen aan [het kruis] gehecht en ter dood gebracht. *Hem heeft God opgewekt*, na de weeën van de dood ontbonden te hebben, aangezien het niet mogelijk was dat Hij door deze werd vastgehouden' (Hand. 2:23-24). En steeds opnieuw benadrukt hij het feit dat God Hem – Die door mensen was verworpen en gekruisigd – heeft opgewekt en Hem verhoogd heeft aan Zijn rechterhand (zie Hand. 3:14-15; 4:10; 5:30-31).

De apostel Paulus benadrukt ook deze waarheid (zie o.a. Hand. 13:27-31; 17:31). Zijn leerstellige onderwijs over de opstanding van Christus vinden we bijvoorbeeld in Romeinen 4:24-25, 1 Korinthe 15 en Efeze 2.

² Als we met iemand te maken hebben die zich in de toestand van Romeinen 7 bevindt, moeten we deze persoon niet met *onze* woorden van het bezitten van de Heilige Geest afhouden of allerlei moeilijke leerregels opleggen. We moeten er steeds mee bezig zijn om de blik op de Heere Jezus en op Zijn volbrachte verlossingswerk te richten.

Het punt dat ik wil benadrukken, is *dat God volkomen genoegdoening gevonden heeft in Christus' werk*. De opstanding van Christus is Gods bevestiging daarvan. Zijn waardering voor de waarde van het werk laat God zien door Hem in de heerlijkheid aan Zijn rechterhand te doen zitten. Dat is het antwoord van Zijn hart op de kostbaarheid van Hem Die het werk had verricht. Die eer komt Christus toe door het werk dat Hij op Zich had genomen.

De Heere Jezus Zelf spreekt hierover. Nadat de verrader naar buiten was gegaan om zijn verdorven werk uit te voeren, zei Hij: 'Nu is de Zoon des mensen verheerlijkt en God is in Hem verheerlijkt. *Als God in Hem verheerlijkt is, zal God Hem ook in Zichzelf verheerlijken* en Hij zal Hem terstond verheerlijken' (Joh. 13:31-32). Hoofdstuk 17 is hiermee in overeenstemming. Hij neemt daar in de Geest Zijn plaats in voorbij het kruis. Hij doet een beroep op de Vader om Hem op grond van Zijn werk te verheerlijken met

de heerlijkheid die Hij bij de Vader had voordat de wereld was (vs. 4-5). Zo werd Gods rechtvaardigheid tentoongespreid in het verheerlijken van Hem Die aan Zijn rechterhand zit, maar Die om God te verheerlijken 'gehoorzaam is geworden tot de dood, ja, tot de dood van het kruis' (Fil. 2:8-10).

Maar dit feit heeft ons, die geloven, nog meer te zeggen. Christus heeft onze zonden in Zijn eigen lichaam gedragen op het hout. Hij is in de dood gegaan onder de toorn en het oordeel die wij hadden verdiend. **Het feit dat Hij door God is opgewekt, is óók het onbetwistbare bewijs dat onze zonden zijn weggedaan,** want waar is onze Plaatsvervanger? Hij is in de heerlijkheid van God. Nu Hij in de heerlijkheid van God is, weten wij dat onze zonden achter ons zijn gelaten. Maar dat niet alleen, God heeft ook volkomen voldoening gevonden in Hem Die ons door Zijn sterven heeft vrijgekocht, want Hij heeft Hem de hoogste plaats in de hemel gegeven.

Iemand anders heeft dat eens zo verwoord:

'Ik kan de heerlijkheid van Christus nu niet zien zonder te weten dat ik ben gered. Hoe komt Hij daar? Hij is het Die als Mens op aarde kwam. Hij begaf Zich onder tollenaars en zondaars. Hij was hun Vriend en koos hen uit als Zijn gezelschap. Hij is de Mens Die de toorn van God over de zonde heeft gedragen. En – dit is de taal van het geloof – Hij is de Mens Die mijn zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout.

Hij is nu daar in de heerlijkheid, nadat Hij hier op aarde geweest was te midden van de omstandigheden en last van de zonde. En het is in Zijn tegenwoordigheid dat ik de heerlijkheid van God zie. Ik zie Hem daar, omdat mijn zonden zijn weggedaan, omdat Hij mijn verlossing heeft bewerkt. Ik zou Christus in de heerlijkheid niet kunnen zien, als er ook maar één smet of vlek of zonde niet was weggedaan. Hoe meer ik de heerlijkheid

zie, hoe meer ik de volmaaktheid zie van het werk dat Christus heeft volbracht en de gerechtigheid waarin ik ben aanvaard.

Elke straal van die heerlijkheid wordt gezien in tegenwoordigheid van Hem Die mijn zonden heeft beleden als Zijn eigen zonden en ervoor gestorven is aan het kruis. Die heerlijkheid wordt gezien in de tegenwoordigheid van Hem Die God verheerlijkt heeft op de aarde en het werk volbracht heeft dat de Vader Hem te doen had gegeven. **De heerlijkheid die ik zie, is de heerlijkheid van de redding.** Nadat Hij God verheerlijkt had ten aanzien van de zonde – ‘Ik heb U verheerlijkt op de aarde, terwijl Ik het werk heb voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven’ – heeft God Hem daar verheerlijkt bij Hemzelf.

Wanneer ik Hém zie in die heerlijkheid – en níet mijn zonden – dan besef ik dat ze zijn weggedaan. Ik heb gezien dat mijn zonden op de Middelaar zijn gelegd. Ik heb gezien dat mijn zonden zijn beleden op de kop van de zondebok en dat ze zijn weggedragen. Door wat Christus heeft gedaan vanwege mijn zonden, is Gods eer volledig hersteld. En daardoor komt het Christus toe om daar te zijn aan de rechterhand van God.

Ik voel geen angst als ik kijk naar Christus, Die daar in de heerlijkheid is. En waar zijn mijn zonden nu? Worden ze in de hemel gevonden of op de aarde? Ik zie Christus in de heerlijkheid. Eens waren ze gelegd op de Heere Jezus Christus, maar ze zijn weg en zullen nooit meer gevonden worden. Als het – met eerbied gezegd – een dode Christus is Die ik zou zien, dan zou ik bang moeten zijn dat mijn zonden weer gevonden zouden worden. Maar nu Christus leeft en in de heerlijkheid is, zou ik tevergeefs zoeken naar mijn zonden. Hij Die ze allemaal gedragen heeft, is opgenomen naar de troon van God en daar kan geen enkele zonde zijn’.

(Wordt vervolgd).

E. Dennett

Symbolen voor het Woord van God (8)

In de vorige aflevering zijn we al begonnen met het nadenken over het zwaard als een symbool van Gods Woord. Die overdenking willen we deze maand graag voortzetten.

Het zwaard van de Geest

Nadat we ons als laatste met het Woord van God als een *tweesnijdend zwaard* hebben beziggehouden, komt nu een andere visie op het Woord als *zwaard* voor ons. Het is een visie die met onze hantering van het zwaard te maken heeft.

In Efeze 6 spreekt de apostel Paulus over de geestelijke strijd. Deze strijd richt zich niet tegen 'bloed en vlees maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke [machten] van de boosheid in de hemelse gewesten' (Ef. 6:12). Satan en zijn engelen streven er voortdurend naar om ons van het genot van onze geestelijke zegeningen in Christus, ja, de omgang met God Zelf, te beroven. Om de listige aanslagen van de duivel te weerstaan, zijn menselijke hulpmiddelen als logica, scherpzinnigheid, een sterk karakter en intelligentie absoluut zinloos. ***Alleen in de Heere en in de macht van Zijn sterkte kunnen wij sterk zijn*** (Ef. 6:10). En alleen wanneer wij de 'totale wapenrusting' aangetrokken hebben, die God tot onze beschikking stelt, kunnen wij in deze strijd succesvol zijn.

Deze wapenrusting van God bestaat uit zes onderdelen (Ef. 6:14-17). Het laatste onderdeel is het 'zwaard van de Geest'. Het is het enige aanvalswapen in deze lijst. 'En neem ... het zwaard van de Geest, dat is Gods Woord'. Voordat iemand dit zwaard op de juiste manier tegen de duivel kan inzetten, zijn

eerst andere stappen nodig, want de strijder moet eerst zelf in de juiste geestelijke houding zijn. Anders zal het zwaard voor hem tot een wapen zonder handgreep zijn: hij verwondt zichzelf.

Hoe zou je bijvoorbeeld zonder waarachtigheid (gordel van de waarheid), zonder een goed geweten (borstharnas van de gerechtigheid), zonder vertrouwen in de liefde van God (schild van het geloof) en zonder geloofszekerheid (helm van de behoudenis) het Woord van God succesvol tegen de vijand kunnen gebruiken? Wanneer de Christen niet in het gelukkig bewustzijn leeft er volledig voor God te zijn, zal hij de satan geen weerstand kunnen bieden als die komt om hem te verzoeken. Daarom komen schild en helm vóór het zwaard.

Dit aanvalswapen, dit zwaard dient uiteindelijk natuurlijk ook voor onze verdediging. Toch kunnen we alleen *hiermee* de vijand op de vlucht laten slaan. Het wordt het 'zwaard van de Geest' genoemd. Het is de Geest van God in ons, Die alleen het zwaard kan hanteren. Hebben wij al niet vaak ervaren dat de Geest ons het passende Schriftwoord op het juiste tijdstip gaf, toen wij in nood waren en beproefd werden? Laten we daarom niet vertrouwen op onszelf en onze kennis van de Heilige Schrift, maar op de Heilige Geest, Die in ons woont! Natuurlijk moeten we het Woord ook kennen om het te gebruiken. Maar dat is een andere zaak.

Laten we eens letten op de verklaring die toegevoegd is: 'Neem... het zwaard van de Geest, dat is het Woord van God' (Ef. 6:17). Dat is het dus wat wij vervolgens moeten leren: dat alleen het Woord van God, dat in de kracht van de Heilige Geest wordt toegepast, iets tegen de tegenstand kan uitrichten.

Wij zullen dat zo dadelijk zien aan het volmaakte voorbeeld van onze Heere. Maar dan wordt hier in de Griekse tekst een an-

der begrip voor 'Woord' gebruikt dan in Hebreeën 4:12, waarmee wij ons eerder bezig gehouden hebben. Terwijl daar de veelomvattende uitdrukking 'lógos' staat, wordt hier een woord gebruikt dat 'uiting, uitspraak, mededeling' betekent (in het Grieks: *rhéma*). Hier is dus geen sprake van het Woord van God in zijn totaliteit, maar van afzonderlijke uitspraken van God uit het geschreven Woord. We hebben er al aan gedacht dat de Geest van God ons op het juiste moment het juiste Woord laat herinneren. Het is niet het hele Woord maar een bepaalde uitspraak uit de mond van God, die wij juist dán nodig hebben en die Hij schenkt door de Geest.

Toen de Heere Jezus in de woestijn door de duivel verzocht werd, [antwoordde Hij steeds met het Woord van God](#), met een 'er staat geschreven'. Maar Hij citeerde soms slechts één enkele uitspraak, die op de situatie van toepassing was. Op de eerste verzoeking antwoordde Hij met een citaat uit Deuteronomium 8: 'De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord [in het Grieks: *rhéma*] dat uit de mond van God komt' (Matth. 4:4). Het is interessant dat ook hier met 'elk woord' naar afzonderlijke uitspraken verwezen wordt, die uit de mond van God komen.

Gods Woord (of uiting, uitspraak) in Efeze 6 beschrijft dus een bepaald Woord dat de Geest van God ons in onze strijd met de vijand in het hart geeft. En juist het feit dat het *uitgaat vanuit de mond van God*, maakt het tot het 'zwaard van de Geest', dat de tegenstander van God en van de mensen kan neervellen. Is dit besef niet geschikt om ons moed en vertrouwen te verlenen? Toch moeten we er voortdurend op letten dat wij de uitspraken van God *onveranderd* gebruiken, zoals God ze geformuleerd heeft. Elke verandering verzwakt haar kracht en berooft het zwaard van zijn scherpte.

Gods Woord is een machtig wapen, dat de Heere ons in handen gegeven heeft. Maar alleen wanneer wij vaststaan in de kracht

van de Geest, kunnen wij het goed gebruiken en weerstand bieden aan de talrijke verzoeken van de satan. Alleen zó kunnen we het kwaad overwinnen, zodat hij van ons vlucht (Jak. 4:7). Daarmee wil de Heere ons helpen in onze ernstige en boze dagen!

(Wordt vervolgd).

Chr. Briem

In zijn tijd

'In die tijd werd Mozes geboren' (Hand. 7:20).

'Immers, David is ontslapen, nadat hij in zijn tijd het raadsbesluit van God uitgediend had' (Hand. 13:36, HSV).

De beide bovenstaande verzen kregen onlangs opnieuw betekenis voor mij. Nadat Stefanus in zijn toespraak de tijd van de Israëlieten beschreven heeft, merkt hij op dat Mozes juist op dit moment geboren werd, omdat God hem in Zijn raadsbesluit tot zegen van Zijn volk wilde gebruiken. En als Paulus over de dood van David spreekt, vermeldt hij dat deze 'in zijn tijd' de wil van God had gediend. Is dat ook niet ons voorrecht?

De apostel beschrijft onze tijd als de 'laatste dagen'. En hij zegt dat dit 'zware tijden' zullen zijn (2 Tim. 3:1). Juist 'in deze tijd' zijn wij geboren! En onze Heere wil dat wij 'in onze tijd' de wil van God dienen. Zeker geen gemakkelijke taak en een grote verantwoordelijkheid, maar ook een voorrecht om een geweldige Heere te dienen. Moge Hij ons allemaal de blijdschap daarvoor geven en onze inspanningen met Zijn zegeningen begeleiden.

M. Vogelsang

Speuren naar erfgenamen

Een evangelieprediker liep alleen over een landweg. Hij werd ingehaald door een boerenkar en de boer nodigde hem uit om mee te rijden. De Christen nam de uitnodiging onmiddellijk aan, omdat hij een gelegenheid zag om iets goeds te doen.

De boer was zeer nieuwsgierig naar wie zijn gast was, dus begon hij hem vragen te stellen. Uiteindelijk kreeg hij dit antwoord: 'Ik zal u vertellen wie ik ben en ik zal u vertellen wat ik doe. Ik heb een vreemde baan: ik speur naar erfgenamen'. De boer reageerde verbaasd: 'Wát zegt u?'

'Ik speur naar erfgenamen – erfgenamen van een groot bezit. Ik vertegenwoordig een zeer groot bezit en ik ben op zoek naar erfgenamen ervoor. Er zijn er heel wat in deze buurt'.

'Zou u mij hun namen willen vertellen?'

'Nou... het is een heel grote familie en de naam begint met een S'.

'O, de Smiths, neem ik aan?'

'Nee,' antwoordde de Christen, 'een veel grotere familie dan de familie Smith. Het gaat om de familie Sinner (zondaar). Het bezit dat ik vertegenwoordig, is het koninkrijk van God; het gaat om 'een onvergankelijke en onverwelkelijke erfenis' en de erfgenamen zijn de vroegere Sinners (zondaren) die bereid zijn hun familienaam te erkennen en God om vergeving te vragen'.

Bron: Echoes of Grace, november 1957

Dienst voor de Heere

Welke waarde heeft een dienst voor de Heere als niet het hele hart Hem toegewijd is? Hoe kan Hij dienstknechten gebruiken als hun hart verdeeld is door allerlei dingen? Waar is onze plaats? Met Hem begraven in de doop en in Hem opgewekt door die machtige werking van God, Die Hem opwekte uit de dood. Daar is onze plaats.

Natuurlijke bekwaamheid of gave, wat maakt het uit? Het hart hoort aan het hart van de Heere te zijn. Niets anders geeft bekwaamheid. Dan alleen kan de Heilige Geest een instrument gebruiken. O, de heerlijkheid van de Heere. Die diepe, neerbuigende liefde voor een voorwerp dat alleen de dood had verdiend, waarin geen goed is.

Och, dat bewustzijn kan ons soms zo diep terneerdrukken, alsof we de les nog niet geleerd hebben. In theorie weten we dat de oude natuur niets goeds bevat. Praktisch is het vaak bittere ervaring die ons ertoe brengt te zeggen dat God altijd gelijk heeft met elk woord in de Bijbel. Al Zijn woorden zijn waarheid. Ook wordt over ieder mens in zijn natuurlijke staat gezegd: 'addergif is onder hun lippen' (Rom. 3). Ook over ons wordt dit gezegd. Ernstig!

Is het dan toch meestal het falen dat ons deze dingen leert, terwijl God alles zo duidelijk heeft gezegd? Waar blijft mijn geloof? Klein ge-

loof, bitter, droef klein geloof. Maar alles is volbracht! Triomf voor Christus, mijn Heere. Die boze natuur is dood voor God. De Hogepriester ging immers in met Zijn eigen bloed. Hij is voor ons tot zonde gemaakt in die drie uren van verschrikkelijke Godverlatenheid. Hij kocht mij vrij van zonde en dood. Het is waar, volkomen en werkelijk. O, verlost, laat ons juichen, ons verheugen in alles wat Hij is en deed en omdat Hij het deed, uit liefde! O, hoe onder woorden te brengen wat onze geliefde Heere betekent voor onze harten. Hij is waarlijk de aanbidding van ons hart waard. Dien ik Hem daarna vanuit deze plaats?

Is mijn dienst zo dat de Heere tot de harten of gewetens van anderen spreekt? Of beroem ik mij op welsprekendheid en veracht ik broeders die zoiets niet hebben? Ben ik trots omdat ik bidden kan? Of is het de zucht van een afhankelijk hart tot God? Bemoei ik mij met broeders en zeg ik: 'Ze hadden niet moeten gaan'? En wat doe ik zelf? O, dat vlees! Hoe moet de Heere ons tonen dat *niets* daarvan aangenaam voor Hem is. Integendeel, het is een gruwel. Hoe bitter is het om in ons eigen hart te kijken, erop gewezen te worden hoezeer de oude natuur giftig is van zonde. Daarvoor moest de Heere naar het kruis. Niets, niets van ons kan, op welke manier dan ook, God dienen.

Wijsheid van woorden? Het kruis wordt daardoor krachteloos. Zwakheid, vrees en beven? God wordt dan gezocht, Zijn Naam geëerd. Hij wenst ons te zien in de positie van afhankelijkheid en gehoorzaamheid. Weet Hij niet alle dingen? Ziet Hij niet tot op de grond van ons hart? Kan ik ook niet vrees en beven simuleren? De Heere ziet het hart. De Heere oordeelt het hart. Hij weegt. Zijn genade zal ondanks alles genoeg blijken. Al zijn we misschien wonderen voor de psychologie, we zijn het niet voor de Heere. Hij kent elke schuilhoek van ons hart.

Mocht het toch de wens zijn van elke dienstknecht van de Heere om meer te zien wat het kruis is, om de oneindige diepte daar-

van iets meer te ervaren. Hoe staat het met de verachting van het kruis? Zijn wij volgelingen van de Heere en scharen we ons achter Hem? Worden wij veracht in het oog van de wereld, ook in het oog van de godsdienstige?

Niet de zonde, niet het vlees maakt ons bewust van hoe wij waren, maar het kruis, die liefde wonderbaar groot, voor schepselen die zo diepgezonken zijn. God en God alleen geeft groei, geeft zegen, geeft bekeringen. Alles is van Hem. Niets is van ons. Moge de Heere dit bewustzijn in ons hart geven, zodat elke zelfverheffing neergeslagen wordt en Hij alleen de eer ontvangt!

Zusters, broeders, op de voorgrond treden leidt zo snel tot hoogmoed in het hart. U die biddend blijft waar u gesteld bent, u die nooit openlijk gezien wordt, hoe gezegend is uw dienst, voor God en niet voor mensen. Zuster, uw taak is zo oneindig heerlijk. Och, mag er toch meer gebed gevonden worden in onze harten. Bid voor hen die openlijk moeten optreden, zodat zij bewaard blijven. Heeft niet de satan juist op hen zijn felste pijlen gericht? ***Samen strijden maakt dat Gods kracht in zwakheid openbaar kan komen.***

Zo is de roem in de Heere alleen. Zo zal Hij de kracht van het kruis openbaar maken, zelfs in deze allerlaatste ure, waarin het verval zo ernstig is. Hij komt. Hij komt! Heerlijk vooruitzicht, wondere vreugde. Verwachtend dienst voor Hem doen, is dat onze wens?

Schrijver onbekend.

Een grote avondmaaltijd

'Een mens richtte een groot avondmaal aan en nodigde velen ... En allen begonnen zich eenparig te verontschuldigen ... En de heer zei tot de slaaf: Ga uit op de wegen en [langs de] heggen en dwing [ze] binnen te komen' (Luk. 14:16,18,23).

De Heere was uitgenodigd voor een maaltijd in het huis van een Farizeeër, een type van de wereld van de mens. In het huis merkte Hij op dat de gasten 'de eerste plaatsen zochten' (vs. 7). Wat Hij voor Zijn ogen zag gebeuren, werd veroorzaakt door de hoogmoed in het hart van de aanwezigen. Wel, als u met de ogen van de Heere zou zien, wanneer u iedere dag om u heen kijkt, denkt u dan niet dat u hetzelfde zou zien in de tegenwoordige maatschappij?

De gastheer toonde zijn egoïsme weer in een andere vorm. Hij had zijn *rijke* burens uitgenodigd, die op hun beurt hem daarvoor zouden belonen. Maar de Heere zei tegen hem dat hij de mensen moest uitnodigen 'die niet hebben om u te vergelden' (vs. 14). Als Christus Zich net zo gedragen had als die Farizeeër, dan zouden u en ik nooit gered zijn!

Toen zei één van de gasten: 'Welgelukzalig hij die brood zal eten in het koninkrijk van God' (vs. 15) en dan vertelt de Heere Jezus de gelijkenis die laat zien hoe het gaat met dat brood eten in het koninkrijk van God.

Naar het feest in de gelijkenis wilde niet één van de gasten komen – geen enkele gast die sinds de zondeval van Adam was uitgenodigd – als antwoord op de uitnodiging! Er moet meer gebeuren dan alleen maar een eenvoudige uitnodiging. En dan wordt er een 'Dienstknecht' gezonden om hen ertoe te bewegen om te komen. Denkt u zich eens in: het grootste feest dat er ooit zal zijn en er is *niemand* van de gasten die niet gedwongen

werd om te komen. Als de Zoon niet gezonden was, zou er geen enkele gast aanwezig zijn. Als de Heilige Geest niet gezonden was, zou er geen maaltijd zijn. We zien dat beiden, de Zoon én de Heilige Geest, gezonden zijn. [De Vader bereidt de maaltijd voor, de Zoon bereidde het feest en de Geest bereidt de gasten.](#) Dit is het grote verschil tussen 'het brood eten in het koninkrijk van God' en een maaltijd van de mensen.

J.G. Bellett

De Heere Jezus opgenomen in de hemel

'De Heere [Jezus] dan, nadat Hij tot hen gesproken had, werd opgenomen in de hemel en zette Zich aan de rechterhand van God' (Mark. 16:19).

Toen de Heere na Zijn opstanding in de hemel kwam, is Hij gaan zitten aan de rechterhand van God. Denkt u zich eens in welk een vreugde er in de hemel geweest moet zijn, toen Hij binnenkwam en Zich neerzette! Toen David als overwinnaar terugkwam met het hoofd van Goliath, veroorzaakte zijn overwinning luid gejuich (1 Sam. 17:52; 18:6). Hoeveel te groter moet de vreugde geweest zijn toen de Heere als Overwinnaar over de vijand terugkeerde!

Toen David triomferend terugkeerde uit de strijd met Goliath, was niet alleen het volk verheugd, maar er gebeurde ook iets bij Jonathan, de zoon van koning Saul. We lezen in 1 Samuel 18:1 dat 'Jonathan met hart en ziel aan David verbonden raakte. Jonathan had hem lief als zichzelf'. Men vertelde mij dat in dit vers de gedachte ligt opgesloten dat het leven van Jonathan samengebonden werd met het leven van David. Davids over-

winning over de vijand had deze invloed op Jonathans hart en leven.

De hemelvaart van onze Heere Jezus moet ook hetzelfde effect hebben op ons leven. Iemand zei eens: 'Zoals een kompasnaald altijd naar het noorden getrokken wordt, zo moeten onze harten getrokken worden naar de opgestane, verheerlijkte Mens in de hemel'. Hoe meer wij bezig zijn met Hem als de opgestane en opgevaren Christus, hoe meer we de vreugde en kracht daarvan in onze levens zullen ondervinden. Dit bedoelde Paulus toen hij schreef: 'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan de rechterhand van God. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God' (Kol. 3:1-3). Een werkelijke overwinning in het leven van een Christen komt er niet door aan allerlei wetten en regels te gehoorzamen, maar doordat we beseffen dat onze levens verbonden zijn met Christus, waar Hij nu is.

T.P. Hadley

Het herstel van het Romeinse rijk

Vraag:

Zullen zowel het Oost- als West-Romeinse rijk hersteld worden volgens Gods Woord? Als dit het geval is, zullen dus ook Turkije, Syrië, Libanon, Egypte enzovoort delen van het herstelde Romeinse rijk worden. Klopt dat?

Antwoord:

Volgens Daniël 2:35, 44-45 en 7:12 zal de Heere Jezus bij Zijn komst op aarde om het duizendjarige rijk op te richten niet alleen het Romeinse rijk, maar ook de drie voorgaande wereldrijken vernietigen (Grieks-Macedonisch, Medo-Perzisch en Baby-

lonisch). Dat betekent dus dat die rijken dan zelfstandig zullen bestaan, zij het niet in de oude macht. Dat zegt bijvoorbeeld Daniël 7:12 uitdrukkelijk.

Andere profetieën bevestigen dat ook. Volgens Daniël 11:40 zullen Syrië (Assur) en Egypte tegelijkertijd Israël aanvallen, hoewel dat een bondgenoot is van het Romeinse rijk. En volgens Daniël 8:24 zal die aanvaller een vazal zijn van een ander machtig rijk, dat wel niemand anders kan zijn dan Rusland. Zo vinden we ook in Ezechiël 38 dat er Perzen, Moren (Kusch, waarvan een gedeelte aan de Eufraat woont) en Armeniërs (Togarma) in het leger van Rusland zullen zijn, als dit land in het allereerste begin van het duizendjarige rijk Israël binnenvalt.

Hieruit moeten we dus wel de conclusie trekken dat alleen het West-Romeinse rijk hersteld zal worden. Dit alleen had ook Rome als hoofdstad en middelpunt, zoals het dit ook in de toekomst zal hebben (Openb. 17:9).

H.L. Heijkoop

Dank de Vader!

'En dank de Vader ... Die ons verlost heeft uit de macht van de duisternis' (Kol. 1:12-13).

Net zoals eens de melaatse die gereinigd was, naar de Heere terugkeerde om Hem te danken (zie Luk. 17:11-19), hoort ook de gelovige Hem voortdurend te danken. In de bovenstaande verzen worden we herinnerd aan vijf redenen waarom wij die ons vertrouwen gesteld hebben op het volbrachte werk van Christus, Hem onze dank horen te brengen.

Ten eerste: door Christus zijn we bekwaam gemaakt om te delen in een wonderlijke erfenis. Een vergelijkbare gedachte vinden we in Johannes 1:12, waar we lezen: 'Maar zovelen Hem aangenomen

hebben, hun gaf Hij het recht kinderen van God te worden, hun die in Zijn Naam geloven’.

Ten tweede: wij zijn verlost. Hij heeft ons verlost uit de macht van de duisternis (de macht van de duivel, Ef. 2:1-3), uit de macht van de plaats van duisternis (dat is de wereld, Joh. 1:3,9) en van de werken van de duisternis (het vlees, Joh. 3:17-21).

De derde reden om de Heere te danken is dat wij zijn overgebracht in Zijn Koninkrijk. Wij horen bij Hem – nu in Zijn verwerping, maar straks zullen we met Hem heersen in Zijn heerlijkheid (Openb. 19 en 20).

Ten vierde: wij zijn helemaal vrijgekocht. Dit betekent dat wij van de slavenmarkt van de zonde nu en voor altijd bevrijd zijn en verenigd zijn met Christus. We zijn niet meer los te maken van Hem. Ten vijfde mag en moet de gelovige Hem danken omdat we volkomen vrijgemaakt zijn van de zonde; wij hebben de vergeving van de zonden (Ef. 1:7).

En er zijn nog veel andere redenen waarom wij mogen dankzeggen!

Timothe P. Hadley sr.

De verhouding van de Christen tot de overheid

Vraag:

Wilt u mij door deze brochure dwingen tot vaccinatie tegen corona?

Antwoord:

Het is van belang elk artikel of boekje goed te lezen, en dat geldt ook voor deze brochure. Die is *beslist* niet geschreven om te pleiten voor vaccinatie, en al helemaal niet voor enige vorm van vaccinatieplicht (wij zijn geen medische experts en geen overheidsinstantie). Ook willen we ons beslist niet uitspreken over de vraag of allerlei voorgeschreven maatregelen van

overheidswege terecht waren dan wel onterecht, en evenmin willen we analyseren wat de motivatie van afzonderlijke regeerders in deze mogelijk is.

Ons blad wil een richtingwijzer zijn naar het Woord van de waarheid, en daarnaar willen we door de jaren heen telkens opnieuw graag alle lezers verwijzen. Deze brochure is door ons gepubliceerd vanwege een punt dat onder Gods kinderen ondergesneeuwd dreigt te raken, nl. de vraag: [wat zegt Gods Woord over onze houding naar de overheid toe – óók in tijden als we misschien moeite hebben met bepaalde ontwikkelingen.](#)

Daarbij worden inderdaad enkele voorbeelden ter illustratie aangehaald, maar *niet* om bijv. een bepaalde medische behandeling voor te schrijven of aan te bevelen; veeleer gebeurt dat om te laten zien hoe gemakkelijk wij ons, net als mensen van deze wereld, laten meeslepen in denkwijzen, uitingen en gedragingen die niet tot eer van God zijn.

Elke gelovige lezer wordt door Gods Woord opgeroepen dat Woord te kennen en lief te hebben en vervolgens *zelf* voor het aangezicht van de Heere Zijn weg voor hem of haar te zoeken; daarover willen wij geen voorschriften geven.

Over elk willekeurig onderwerp kunnen veel voor- en tegenstanders worden aangehaald, maar dat bouwt niet op en is ook nooit ons doel. Zelfs binnen ons bestuur wordt bijv. over coronavaccinaties verschillend gedacht. Maar hoe we ook denken over thema's als pandemie en pandemiebestrijding, of over welk ander onderwerp dan ook, laten we ons *denken* en ons *spreken* en *handelen* telkens opnieuw uitsluitend toetsen aan het Woord van God. Dat is onze wens, en uitsluitend met dat doel hebben we deze brochure uitgegeven.

Met vriendelijke groet, de auteur en de redactie

Uitnodiging

Twentse Ontmoetingsdag

Graag willen we alle belangstellenden opnieuw uitnodigen voor een Bijbel-ontmoetingsdag in Almelo.

Thema: **De hemelvaart en verheerlijking (1) van de Heere Jezus en (2) van de gelovigen**

Ontmoetingsplek: Kulturhus Irene, Notter (gem. Wierden)

Datum: Zaterdag 11 juni 2022 van 10.00 tot ong. 15.30 uur

Dagindeling (de studies worden verzorgd in de vorm van lezingen):

9.30	zaal open
10.00 – 10.40	welkomstwoord, liederen, samen bidden
10.40 – 11.40	De hemelvaart en verheerlijking van de Heere Jezus Apart kinderprogramma: vanaf 10.40 uur
11.40 – 12.00	liederen en gebed
12.00 – 13.30	broodmaaltijd en pauze
13.30 – 13.45	liederen en gebed
13.45 – 14.45	De hemelvaart en verheerlijking van de gelovigen
14.45 – 15.15	liederen, gebed, afsluiting

De deelname is gratis. Graag brood meenemen; voor koffie & frisdrank wordt gezorgd. Er zal voor de onkosten een collecte worden gehouden.

Aanmelding verplicht – dit vanwege de coronamaatregelen! Liefst via ontmoetingsdagalmelo@gmail.com, of anders een berichtje naar nummer 06 - 83 39 21 84.

Er is een apart kinderprogramma (ong. 5-12 jaar) en er is de hele dag gelegenheid voor ouders in een apart zaaltje voor de allerkleinsten te zorgen.

Voor inlichtingen: e-mail: info@christeneninalmelo.nl; of bel 0546 - 75 02 43 (Richard & Marjan Grotenhuis) of 0546 - 62 70 70 (Peter & Willemien Beltman). We willen graag helpen evt. onderdak te zoeken voor belangstellenden die één of twee nachten willen blijven.

Nadenkertje

Waaghalzerij

Na elk vliegtuigongeluk hoort men zeggen dat vliegen gevaarlijk is. Als er pas een vliegtuigongeluk is gebeurd, worden er meestal een groot aantal geboekte vluchten afgezegd. Dat is begrijpelijk, maar niet logisch. Moet je dan plotseling het vliegen als waaghalzerij bestempelen? Het vliegverkeer is in werkelijkheid niet gevaarlijker dan het autoverkeer.

Weet u wat waaghalzerij is? Als je zonder God aan boord van een vliegtuig stapt. **Maar de ergste vorm van waaghalzerij is als je zonder God en Jezus Christus op deze aarde leeft.**

Beste lezer, elk mens, ook u, is op reis naar de eeuwigheid. Als we op reis gaan, maken we ons klaar om te vertrekken. Bent u klaar om te vertrekken naar de eeuwigheid? Hier op aarde moeten we beslissen waar we de eeuwigheid zullen doorbrengen. Met God of zonder God. Dat is het verschil tussen hemel en hel. God wil u graag in de hemel hebben. Hij zond Zijn Zoon, de Heere Jezus Christus, naar deze aarde, opdat Hij voor de zonden zou sterven om ieder die in Hem gelooft, te redden. Het leven is kort en er bestaat maar één stap tussen ons en de dood.

Geloof in de Heere Jezus en u zult behouden worden.